องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Confirmatory Factors of Public Mind of Undergraduates Students Faculty of Education, Rajabhat Universities

ปัญญดา จันทกิจ
โทร.02–160–1182, E-mail: panyada.ch@ssru.ac.th
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต การจัดการทุนมนุษย์และองค์การ
วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ชุมพล รอดแจ่ม
โทร.02–160–1182, E-mail: chumpon.ro@ssru.ac.th
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต การจัดการทุนมนุษย์และองค์การ
วิทยาลัยนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ไปรยา อาสิงสมานันท์
นักพัฒนาสังคมชำนาญการ กรมกิจการผู้สูงอายุ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
โทร.02-642-4336, E-mail: praiya_fai@hotmail.com

Panyada Chantakit
Bachelor of Business Administration
Program of Human Capital and Organization Management
College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University
Chumpon Rodjam
Bachelor of Business Administration
Program of Human Capital and Organization Management
College of Innovation and Management, Suan Sunandha Rajabhat University
Praiya Arsingsamanan
Social Development Worker, Professional Level, Department of Older Persons
Ministry of Social Development and Human Security

รับเข้า: *27 มกราคม 2562* แก้ไข: *25 มีนาคม 2563* ตอบรับ: *6 เมษายน 2563*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 3) ประเมินองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ ประเภทการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน พบว่า มีองค์ประกอบจิตสาธารณะประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรม 3) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม 4) ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม และ 5) ด้านการเป็นพลเมืองดี และผลการประเมินองค์ประกอบจิตสาธารณะ พบว่า การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของจิตสาธารณะทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 4.61 และระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้ง 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับความคงทนของข้อมูลหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าสูงกว่าก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบเชิงยืนยันดังกล่าวมีค่าที่ยอมรับได้

คำสำคัญ: จิตสาธารณะ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

This research has a prime objective to study and compare the operational efficiency of the investigative police officers in the Bangkok Metropolitan Command Police Headquarter, ORNP. For the method of study, it utilizes a quantitative survey of 315 sampled investigative police officers in the area and used standard statistical procedures of frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA for data analysis.

The results found that the overall operational efficiency of the investigative police officers is approximately at a high level. In breaking down into key dimensions of as for the Workload that has been assigned, working process and the results from the operation, it found that all average operational efficiencies were at high levels. For the test of hypothetical relationships between the operational efficiency of investigative police officers and their personal factors, this research found that in differences with gender and age, while educational level and work unit attachment indicated some differences at .05 statistical significance level.

Keywords: public mind, undergraduates students, Faculty of Education, Rajabhat Universities

บทนำ

สภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมากจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ สอดคล้องกับการเร่งแก้ปัญหาที่ได้สรุปในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ในเรื่องของค่านิยมที่ดีงามของไทยเสื่อมถอย โดยที่ภาพรวมการแก้ปัญหานั้นไม่สามารถตอบสนองพฤติกรรมของคนในชาติได้อย่างเป็นระบบจึงได้บัญญัติข้อความและสาระสำคัญเพิ่มเติมลงในวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา พ.ศ.2560-2564 ฉบับที่ 12 มีใจความสำคัญว่าการวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี จิตสาธารณะ และมีความสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554: ออนไลน์)

ปัญหาความเปลี่ยนแปลงของสภาพดินฟ้าอากาศ ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ที่รับผลกระทบมาจากความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม นำไปสู่ปัญหาการแย่งชิงทรัพยากร ก่อให้เกิดสงครามในรูปแบบต่าง ๆ และขยายเป็นวงกว้าง ส่งผลกระทบทางตรงด้านความเสื่อมโทรมทางคุณธรรมจริยธรรม อีกทั้งสืบเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาการที่พัฒนาไปอย่างไม่มีขีดจำกัดส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองของประเทศชาติ การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคมมีความแตกต่างจากอดีตอย่างสิ้นเชิง การมุ่งแสวงหาแต่ประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น การให้ความสำคัญกับวัตถุสิ่งของในสังคมปัจจุบันนำมาซึ่งปัญหาพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมทางสังคมของไทย ทำให้สภาพจิตใจและการเอาตัวรอดขาดคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข (นวลละออ แสงสุข, 2553)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ประเด็นที่ถูกนำมาเป็นตัวช่วยในการแก้ปัญหาในด้านพฤติกรรมของคนไทยให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมและประเทศ คงจะเป็นในเรื่อง จิตสาธารณะ ที่นำมาซึ่งการช่วยกันดูแลสังคมซึ่งราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า จิตสาธารณะ คือ การตระหนักรู้และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกัน หรือการคำนึงถึงผู้อื่น ที่ร่วมสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียว สำนึกหรือความคิดที่จะทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่สังคม หรือคนทั่วไป (สำนักราชบัณฑิตยสภา, 2554) การสร้างจิตสาธารณะให้แก่คนในชาติเป็นเรื่องเร่งด่วน เนื่องด้วยทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาชาติ นักศึกษาจึงเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญยิ่งของชาติ เนื่องด้วยนักศึกษาจะไปเป็นผู้ที่จะเป็นผู้ที่มีความรู้และมีทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตของชาติและสามารถมีส่วนร่วมเพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นพลเมืองดีตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (UNICEF Thailand, 2019: ออนไลน์)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความจำเป็นของการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ เนื่องด้วยนักศึกษาคณะครุศาสตร์จะเป็นผู้ที่สร้างและพัฒนาการศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้กับทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีความรู้ความเข้าใจ และพร้อมที่จะผดุงมาตรฐานทางการเมือง เศรษฐกิจ

สังคม และคุณธรรมของสังคม เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพทางการศึกษาโดยตรงและมีลักษณะที่สำคัญคือ บทบาทในอนาคตของระบบการศึกษา เพราะเมื่อนักศึกษาคณะครุศาสตร์ออกไปประกอบอาชีพ เช่น อาชีพครูที่ให้การศึกษาแก่เยาวชน ซึ่งจะมีภาระหน้าที่และความสำคัญในอนาคต เมื่อวางพื้นฐานที่ดีไว้ด้วยการปลูกฝังและสร้างเสริมเยาวชนผู้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญของชาติไว้แล้ว อนาคตของชาติก็จะพัฒนาไปด้วยดี (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และ นักรบ หมื่แสน, 2560: 2-3)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อผลักดันถึงการมีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักศึกษานักศึกษาที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองโดยใช้องค์ความรู้แบบบูรณาการ ประกอบกับการที่นักศึกษานั้น อยู่ในช่วยวัยที่เปิดรับต่ออุดมการณ์ ง่ายต่อการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมและมีการพัฒนาทางสมองสูงที่สุด โดยเฉพาะนักศึกษาในคณะครุศาสตร์ จึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยผลการจากวิจัยสามารถนำไปพัฒนาจิตสาธารณะที่ดีให้กับว่าที่ครูในอนาคต ซึ่งจะเป็นผลผลิตอันเป็นแม่พิมพ์ที่สำคัญของชาติในการประกอบอาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาและมีความสัมพันธ์กับผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีองค์ความรู้ ระบบความคิดถ่ายทอดวัฒนธรรม สามารถสร้างความรู้สึก และทัศนคติที่ดีอันเป็นพื้นฐานของทรัพยากรมนุษย์ในสังคมได้ นำมาซึ่งจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในการได้รับความรู้และตระหนักถึงจิตสาธารณะว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อประเมินองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ” มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 4 แห่ง จากการจัดอันดับของสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาสาขาครุศาสตร์ด้านการสอนของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ชั้นปีที่ 1-5 จำนวน 7,929 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 โดยกำหนดได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 381 คน จากประชากร 7,929 คน

2.2 กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละมหาวิทยาลัยโดยการกำหนดแบบโควตา (Quota Sampling)

2.3 สุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

โดยสามารถแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ชื่อมหาวิทยาลัย	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	2,038	25.70	98
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	2,134	26.91	103
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	2,077	26.19	100
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	1,680	21.20	80
รวม	**7,929**	**100.00**	**381**

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561: ออนไลน์)

ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตสาธารณะ นโยบายจิตสาธารณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา “องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ” ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรม ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม และด้านการเป็นพลเมืองดี ตัวแปรตาม คือ องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย สามารถแสดงรายละเอียดได้ ดังแสดงในภาพที่ 1

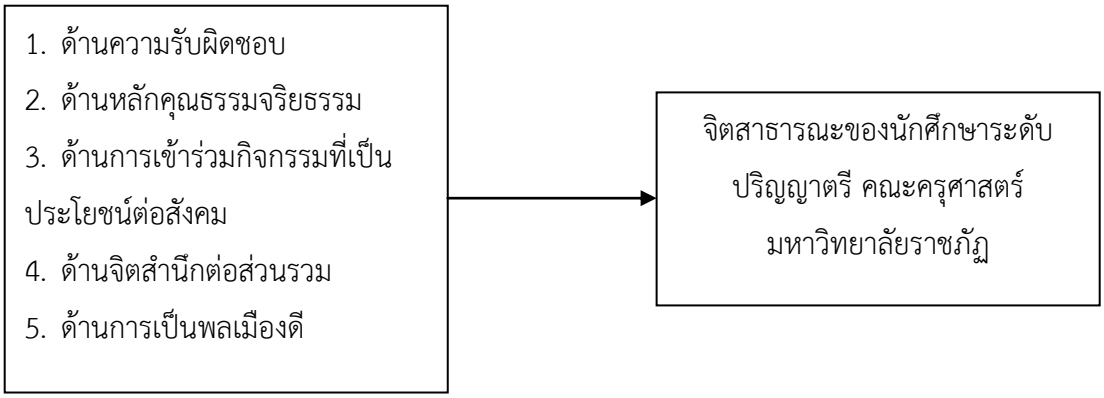

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานบัน และระดับชั้นปี

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 50 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 10 ข้อ 3) ด้านการเป็นพลเมืองดีจำนวน 10 ข้อ 4) ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม จำนวน 10 ข้อ และ 5) ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 10 ข้อ

ข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับความคิดเห็น คือ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า 0.60 ถือว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มประชากรที่มิใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 30 คน เพื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก แบบ Item-total Correlation โดยกำหนดเกณฑ์ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ถือว่าค่านั้นมีอำนาจจำแนกที่สามารถยอมรับได้ ปรากฏผลของค่าอำนาจจำแนก 0.34–0.77 และหาค่าความเชื่อมั่นของข้อมูล ตามวิธีของ Cronbach's Alpha ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.962 ถือว่าเครื่องมือมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ (สุวิมล ติรกานันท์, 2556: 183-191)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยนำข้อมูลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ประเภทการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) (ชุมพล รอดแจ่ม และ รุ่งระวี มังสิงห์, 2562: 29-44) เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของจำนวนองค์ประกอบที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยปัจจัยร่วม (Common Factor) โดยใช้วิธีสกัดปัจจัยแบบวิธีตัวประกอบหลักปัจจัย (Principal Components Factoring) หาค่า Communality เป็นค่าความผันแปรของแต่ละองค์ประกอบร่วมกับตัวแปรอื่นมากน้อยเพียงใด โดยที่ค่า Eigenvalues แสดงค่าความผันแปรหรือความแปรปรวนทั้งหมดในตัวแปรเดิมที่สามารถอธิบายได้โดย Factor หรือ Eigenvalue คือ ผลบวกของค่า Factor Loading ยกกำลังสองของแต่ละตัวแปรใน Factor หนึ่ง ๆ ซึ่งต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 1 จึงถือว่าเป็นองค์ประกอบที่แท้จริง และหาค่า KMO (Keiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ที่มีค่าเข้าสู่ 1 แสดงว่าสามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยในการแบ่งกลุ่มได้ แต่ถ้าค่าออกมามีค่าน้อยเข้าใกล้ศูนย์ซึ่งน้อยกว่า .05 ไม่สมควรนำมาใช้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560: 204-209) เพื่อให้ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินองค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยนำข้อมูลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 2 มากำหนดเป็นแบบสอบถามตามองค์ประกอบที่ได้ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในขั้นตอนที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างเดิมโดยเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพื่อวัดค่าความคงทนของข้อมูล

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา “องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ” พบว่า ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 255 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.9 และเพศชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และชั้นปีที่ของนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 5 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

ผลจากศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน

(Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของจำนวนองค์ประกอบที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยปัจจัยร่วม (Common Factor) โดยใช้วิธีสกัดปัจจัยแบบวิธีตัวประกอบหลักปัจจัย (Principal Components Factoring) ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรม ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม และด้านการเป็นพลเมืองดี มีค่า KMO มีค่าเท่ากับ .929 ค่า Bartlett's Test of Sphericity นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .000 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า .01 แสดงว่า จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปได้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม (ตัวแปร)	KMO	Bartlett's Test of Sphericity		
			Approx. Chi-square	df	Sig.
จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ	50	.929	10815.146	1225	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลของขั้นตอนการตรวจสอบของความเหมาะสมของข้อมูลด้านจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบนั้น ผู้วิจัยได้นำตัวแปรแต่ละตัวมาวัดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Standardized Factor Loading) ผลจากการวิเคราะห์การจัดเรียงองค์ประกอบใหม่ มีค่าน้ำหนักปรากฏดังนี้ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 1 ด้านความรับผิดชอบมีทั้งหมด 9 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 2 ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรมมีทั้งหมด 11 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 3 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีทั้งหมด 8 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 4 ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม มีทั้งหมด 5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ และค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 5 ด้านการเป็นพลเมืองดี มีทั้งหมด 6 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ

ดังนั้นผลจากการศึกษาองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยวิธีการประเภทการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) พบว่าองค์ประกอบทั้ง

5 ด้าน เป็นองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สมควรได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มทักษะให้กับนักศึกษา คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านหลักคุณธรรม จริยธรรม ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม และด้านการเป็นพลเมืองดี

การประเมินองค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ขั้นตอนที่ 3 นั้น ผลการประเมินองค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏโดยการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเดิม เพื่อวัดค่าความคงทน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของจิตสาธารณะทั้ง 5 ด้าน (n = 381)

ข้อ	องค์ประกอบจิตสาธารณะ	ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน		หลังการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน		จำนวนตัวแปรสังเกตได้		t
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	ก่อน	หลัง	
1.	ด้านความรับผิดชอบ	3.57	2.47	4.50	0.73	10	9	3.89**
2.	ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรม	3.50	0.73	4.57	0.57	10	11	4.57**
3.	ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.37	2.22	4.63	0.56	10	8	5.10**
4.	ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม	4.30	0.57	4.57	0.54	10	5	4.77**
5.	ด้านการเป็นพลเมืองดี	3.73	2.59	4.80	0.49	10	6	4.25**
	เฉลี่ย	**3.89**	**1.72**	**4.61**	**0.58**	**50**	**39**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของจิตสาธารณะทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ระดับความคิดเห็นหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 4.61 และระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้ง 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายถึง ระดับความคงทนของข้อมูลหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าสูงกว่าก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบเชิงยืนยันดังกล่าวมีค่าที่ยอมรับได้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษาระระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ” พบว่าข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 381 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 และเพศชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และชั้นปีที่ของนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 5 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

ผลจากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักปรากฏว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 1 ด้านความรับผิดชอบ มีทั้งหมด 9 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 2 ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรมมีทั้งหมด 11 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 3 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีทั้งหมด 8 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 4 ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม มีทั้งหมด 5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ และค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่ 5 ด้านการเป็นพลเมืองดี มีทั้งหมด 6 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะ

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของจิตสาธารณะทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ระดับความคิดเห็นหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 4.61 และระดับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทั้ง 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความซึ่งหมายถึงระดับความคงทนของข้อมูลหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าสูงกว่าก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบเชิงยืนยันดังกล่าวมีค่าที่ยอมรับได้

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ประเภทการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) สามารถนำมาอภิปรายข้อค้นพบเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดของ อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553); ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555: 20); สุทธิวรรณ เปรี่ยมพิมาย ภัทรวรรธน์ จีรพัฒน์ธนธร และสุวรรณา นาควิบูลย์ (2561: 364-380) ที่กล่าวว่า ความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้กับบุคคลทุกระดับในสังคมเริ่มตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สังคม เริ่มจากการที่ทุกคนคำนึงถึงสิทธิของตนเองและผู้อื่น โดยถือว่าเป็นหน้าที่ที่ควรปฏิบัติ การเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้น

ด้านหลักคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิดของ พระไพศาล วิสาโล (2554); กรรยา พรรณา (2559); จุฑามาศ ทันธิกุล และ ชลภัสสรณ์ สิทธิวรงค์ชัย (2560: 54-66); วิทยพัฒนท สีหา (2561) ที่กล่าวว่า จิตสาธารณะไม่ได้มีแค่ความหมายแค่การช่วยเหลือคนที่ได้รับความเดือดร้อน แต่ยังรวมถึงการการปฏิรูปสังคมหรือช่วยให้สังคมดีขึ้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก เจคติ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมและปลูกฝังจนสามารถยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ สมพล เข็มกำเนิด (2556); อนุพนธ์ คำปัน และคณะ (2558); Timothy J. Clark (1991) ที่กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้เกิดทักษะและความเข้าใจในการมีส่วนร่วม สร้างสรรค์ และพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ไม่ใช่เพียงแต่การบริจาคทรัพย์สินหรือแรงกายแต่ต้องเป็นผู้มีความรู้ที่จำเป็นในการพัฒนาด้วยความเต็มใจ เต็มความสามารถ และด้วยความตั้งใจจนสำเร็จ

ด้านจิตสำนึกต่อส่วนรวม สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2560); Bloom (1956); Piaget (1960); Piaget (1969); Kohlberg (1976) ที่ได้กล่าวว่า สังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขจึงเน้นความเป็นพลเมืองที่มีจิตสำนึก จิตสำนึกเป็นการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม และเกิดเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ต่าง ๆ

ด้านความเป็นพลเมืองดี สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ ภัทรภร สีทองดี (2559); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2558) ที่กล่าวว่า การพัฒนาพลเมืองนั้นเป็นสิ่งที่พึงประสงค์อย่างยิ่งที่พลเมืองทุกคนต้องปฏิบัติ เนื่องจากพลเมืองทุกคนในประเทศจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการดำเนินชีวิตที่มีปัจจัยที่ดีต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำมากำหนดเป็นหลักสูตร หรือเนื้อหารายวิชาที่เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะให้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. สามารถนำมากำหนดเป็นนโยบายของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาในคณะต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากคณะครุศาสตร์ เพื่อเป็นไปตามพระราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ 10 ในด้านจิตอาสาเพื่อพัฒนาสังคม

3. สามารถนำมากำหนดเป็นหลักสูตรเพื่อเป็นการศึกษานอกระบบให้กับหน่วยงาน หรือบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในด้านจิตสาธารณะ เพื่อเป็นการปลูกฝังและพัฒนาพลเมืองของประเทศไทยให้เป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาการวิจัยโดยนำไปกำหนดเป็นวิจัยหลักสูตรด้านจิตสาธารณะ โดยมีการจัดการฝึกอบรม เพื่อเป็นการทดลองใช้ และนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดเป็นหลักสูตรที่สมบูรณ์

2. ควรมีการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มราชภัฏต่าง ๆ ตามพื้นที่ หรือภูมิภาคต่าง ๆ

3. รูปแบบการศึกษาวิจัยควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมกับสภาพปัญหา และวิธีการที่สนใจศึกษา หรืออาจจะปรับรูปแบบการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรรยา พรรณา. (2559). **จิตสาธารณะ...สร้างได้ง่ายนิดเดียว.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). **สถิติสำหรับงานวิจัย: หลักการเลือกใช้เทคนิคทางสถิติในงานวิจัย พร้อมทั้งอธิบายผลลัพธ์ที่ได้จาก SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2558). **แนวทางการสร้างจิตสาธารณะในสังคมไทย.** ค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2561, จาก www.timebanksociety.org.

จุฑามาศ ทันธิกุล และ ชลภัสสรณ์ สิทธิวรงค์ชัย. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กรของบริษัท การ์เมนท์ จำกัด*. **วารสารนวัตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.** ปีที่ 2 มกราคม-ธันวาคม 2560: 54-66.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). **สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ วี พรินท์ (1991).

ชุมพล รอดแจ่ม และ รุ่งระวี มังสิงห์. (2562). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะของนักบัญชีตามคุณลักษณะนักบัญชีที่พึงประสงค์*. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,** 5(1) กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2562: 29-44.

นวลละออ แสงสุข. (2553). *จิตสำนึกสาธารณะในเยาวชน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.* **วารสารมหาวิทยาลัยรามคำแหง, ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,** 13: 10-27.

พระไพศาล วิสาโล. (2551). **รุ่งอรุณที่สุคะโต.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กรีน พริ้นท์.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และ นักรบ หมื่แสน. (2560). **ครุศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครู**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัทรภร สีทองดี. (2559). **การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมจิตสาธารณะของนิสิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** ปรัชญาดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิทยพัฒนท สีหา. (2551). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมพล เข็มกำเนิด. (2556). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำเยาวชนเพชรบูรพาเสริมสร้างจิตสาธารณะ**. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). **จำนวนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.** ค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2562, จาก http://www.mua.go.th/index2.html.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559.** ค้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2562, จาก https:// www.nesdb.go.th /ewt_news.php?nid=5748.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). **พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2560, จาก http://www.royin.go.th/dictionary/.

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2560). **ทักษะชีวิตและสังคม**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สุทธิวรรณ เปรี่ยมพิมาย ภัทรวรรธน์ จีรพัฒน์ธนธร และ สุวรรณา นาควิบูลย์. (2561). *จิตสาธารณะผู้เรียนอาชีวศึกษา: แนวทางการพัฒนาในบริบทความเป็นพลเมืองโลก.* **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี,** 12(1) มกราคม-เมษายน 2561: 364-380.

สุวิมล ติรกานันท์. (2556). **สถิติและการวิจัยทางการศึกษาเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อนุพนธ์ คำปัน และคณะ. (2558). *การศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.* **วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,** 18: 303-304.

อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.** มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขปัตตานี สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลป์ยาณิวัฒนา.

Bloom, B.S. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook: The Cognitive Domain**. New York: David McKay.

Piaget, J. (1960). **The Moral Judgment of the Child.** Illinois: The Free Press.

_____. (1969). **The Intellectual Development of the Adolescent.** In G.

Kohlberg, L. (1976). **Moral stage and moralization: the cognitive Developmental approach.** In Lickona (ed.), Moral development and behavior: theory, research, and social issues. New York: Holt, Rinehart, and Winson: 31-53.

Timothy J. Clark. (1991). **Success Through Quality.** Milwaukee, Wisconsin: ASQ: Quality Press.

UNICEF Thailand. (2019). **พัฒนาเยาวชนให้พร้อมรับมือกับอนาคตได้อย่างมั่นใจ.** ค้นเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2562, จาก https://www.unicef.org.

Yamane, Taro. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd ed. New York: Harper and Row Publications.